خطبه‌های نماز عید فطر در مصلای امام خمینی (رحمه‌الله) - 5 /تیر/ 1396

خطبه‌ی اوّل

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
الحمدالله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی القاسم المصطفی محمّد و علی آله الاطیبین الاطهرین المنتجبین الهداة المهدیّین المعصومین سیّما بقیّة الله فی الارضین و السّلام علی ائمّة المسلمین و هداة المستضعفین و حماة المؤمنین.

تبریک عرض میکنم عید سعید فطر را، به همه‌ی شما نمازگزاران عزیز، به همه‌ی ملّت ایران، به همه‌ی امّت اسلامی ؛ همچنان که باید تبریک عرض کرد به همه‌ی آحاد مسلمان، توفیق روزه‌داری ماه رمضان و سربلند بیرون آمدن از این آزمایش الهی دارای فضیلت و موجب اهتزاز (۱) روح انسانی. خداوند ان‌شاءالله این عبادات را، و این توجّهات را از شما قبول کند و مشمول لطف و عنایت ویژه‌ی خود قرار بدهد.

امسال ماه رمضان بحمدالله به‌معنای واقعی کلمه، برای ملّت عزیز ما ماه مبارکی بود. آنچه ما از نزدیک دیدیم: مردم ما نشانه‌های توسّل و تقرّب را در رفتار خودشان و مراسمی که داشتند، و مجموعه‌هایی که کارهای عبادی و خدماتی را انجام میدادند، نشان دادند ؛ فضا، فضای معنوی، فضای تقرّب، فضای توسّل و به‌معنای واقعی کلمه، فضای ماه رمضان بود.
اوّلاً خود این روزه‌داری در روزهای گرم و در بلندترین روزهای سال، فی‌نفسه، یک نشانه‌ی معنویّت، یک نشانه‌ی اهتزاز روحی است و این در همه‌ی بخشهای کشور، در نقاطی که حرارت هوا بسیار بالا هم بود، محسوس بود، ملموس بود ؛ همه میدانستند، همه میدیدند جوانهای روزه‌دار، مردان و زنان روزه‌دار را.

ثانیاً حضور چشمگیر جوانها در مراسم عبادی این ماه بود. در تهران، آن‌طوری که به ما گزارش دادند، صدها جلسه‌ی گرم پرجمعیّت، روز و شب برگزار میشد و عمده‌ی شرکتکنندگان این جلسات جوانها بودند ؛ چه جلسات معارفی، چه جلسات انس با قرآن ؛ غیر از جلسات کوچکی که مثلاً در بعضی از محلّات یا مساجد، در گوشه و کنار به وجود می‌آمد، تعداد جلسات بزرگ در تهران صدها جلسه بود ؛ در همه جای کشور به همین نسبت حضور داشتند.

سفره‌های افطار در مساجد و در معابر ؛ این رسمی که چند سال است بین مردم راه افتاده است که سفره‌های افطار ساده‌ی مردمی را چه در مساجد، چه در کوچه‌ها و چه در خیابانها گسترده میکنند و افطار میدهند، بسیار عادت خوب و سنّت خوبی است که امسال هم بحمدالله به طور محسوسی وجود داشت.

کمک به آزادی زندانیانی که جرایم غیر عمد داشتند و نیاز داشتند به کمک مالی، و هزینه‌ی درمان [بیماران] ؛ کمکهای زیادی مردم کردند، این کارها انجام گرفت. این ماه رمضانی که با این خصوصیّات بر مردمی میگذرد، ماهِ رمضانِ مبارکِ به‌معنای واقعی است.

و امّا شبهای قدر ؛ شبهای قدر حقیقتاً شبهای توسّل و تضرّع و استعانت مردم بود. اشکهایی که بر چهره‌ها جاری شد، ناله‌هایی که زده شد، دلهایی که متوجّه به ذات اقدس ربوبی شد، خیلی باارزش است. همین چیزها است که بنیه‌ی معنوی یک ملّت را تقویت میکند، و او را در راه‌های دشوار کمک میکند.

بعد هم در پایان این ماه، راهپیمایی [روز] قدس، با آن عظمت، با آن شکوه، در آن هوای گرم، در بلندترین روزهای سال، مردم آمدند در خیابانها، بعضی حتّی کودکانشان را هم آوردند، در میان خیابانها راهپیمایی کردند. این حرکت عظیم مردم حقیقتاً کاری بزرگ، کاری دارای نشان، و کاری تاریخی است ؛ اینها در تاریخ میماند بهعنوان افتخارات یک ملّت. که حالا بعد هم یک جمله عرض خواهم کرد.

برادران عزیز، خواهران عزیز! آنچه در این ماه به دست آوردید ذخیره‌ی الهی است برای شما ؛ ذخیره کردید. این ذخیره‌ها را حفظ کنید ؛ این ذخیره‌ها را حفظ کنید با استمرار این حالت. تلاوت قرآن را از دست ندهید، توجّه در نماز را حتماً مورد توجّه داشته باشید ؛ اینها چیزهایی است که باید حفظ کرد. این ماه، تمرین ریاضت بود، تمرین توجّه به خدا بود ؛ از این تمرین حدّاکثر استفاده را بکنید، این ذخیره را برای خودتان نگه دارید، ان‌شاءالله که رضای الهی و رحمت الهی شامل حال شما خواهد شد.
بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیم * قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ * اللهُ الصَّمَدُ * لَم یَلِد وَ لَم یولَد * وَ لَم یَکُن لَه‌و کُفُوًا اَحَدٌ. (۲)

خطبه‌ی دوّم

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم.
الحمد لله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی آله الاطیبین الاطهرین المنتجبین سیّما علیّ امیرالمؤمنین و صدّیقة الطّاهره سیّدة نساء العالمین و الحسن و الحسین سیّدی شباب اهل الجنّة و علیّ‌بن‌الحسین زین‌العابدین و محمّدبن‌علیّ باقر علم الاوّلین و الاخرین و جعفربن‌محمّد الصّادق و موسی‌بن‌جعفر الکاظم و علیّ‌بن‌موسی الرّضا و محمّدبن‌علیّ الجواد و علیّ‌بن‌محمّد الهادی و الحسن‌بن‌علیّ الزّکی العسکری و الحجّة القائم المهدی صلوات الله علیهم اجمعین اللهم اجعلنا من شیعتهم و من اعوانهم و انصارهم فی حضورهم و غیبتهم.

آنچه در این خطبه عرض میکنم، یک جمله راجع به مسائل داخلی کشور است، یک جمله مربوط به مسائل عمومی دنیای اسلام است.

امّا آنچه راجع به مسائل داخلی عرض میکنم ؛ ملّت عزیز ایران سرافراز باشند که کارهای بزرگی انجام دادند ؛ دل شاد کنید، امید در دل بپرورانید ؛ کارهای بزرگی انجام دادید:
در همین ماه مبارک و اندکی پیش از ماه مبارک، اوّلاً آن انتخابات پُرشور و باعظمت را توانستید به دنیا نشان بدهید ؛ کار بزرگی بود، کار عظیمی بود. ثانیاً همین راه‌پیمایی روز قدس، کار بسیار باعظمتی است. این تهاجم قدرتمندانه‌ی سپاه به دشمنان کار بزرگی بود.

همان‌طور که در خطبه‌ی قبل عرض کردم، دستاوردها -دستاوردهای شخصی و معنوی و عبادی ما- ذخیره‌های معنوی ما است ؛ این چیزها هم ذخیره‌های اجتماعی ما است ؛ این ذخیره‌ها را هم باید حفظ کرد. حفظ این ذخایر به این است که ملّت وحدت خودشان را حفظ کنند، اتّحاد و اجتماع خودشان را حفظ کنند، انگیزه‌ی انقلابی خودشان را حفظ کنند، حرکت در جهت اهداف و آرمانهای انقلاب را در دلشان به‌عنوان یک هدف والا حفظ کنند.

امیدواریم ان‌شاءالله هرچه زودتر دولت جدید تشکیل بشود و کارهای لازم برای کشور را هرچه زودتر شروع کنند.

کارهای بزرگی در پیش است که بایستی انجام بگیرد [توسّط] مسئولین کشور به کمک مردم ؛ کار برای تولید داخلی، کار برای اشتغال جوانان که جزو مسائل مهمّ ما است و ما امسال را سال تولید ملّی و سال اشتغال اعلام کردیم ؛ باید این کارها با جدّیّت ان‌شاءالله دنبال بشود.

از جمله‌ی کارهای مهم، کارهای فرهنگی است ؛ ما خَلَل و فُرَج فرهنگی زیاد داریم ؛ جاهایی که نفوذگاه دشمن است ازلحاظ فرهنگی، بسیار است ؛ این را، هم مجموعه‌های مسئول دولتی، هم مجموعه‌های گسترده‌ی عظیم مردمی موظّفند که انجام بدهند. «آتش‌به‌اختیار» به معنی کار فرهنگی خودجوش و تمیز است ؛ آنچه ما گفتیم معنایش این است که در تمام کشور، جوانها و صاحبان اندیشه و فکر، صاحبان همّت، خودشان با ابتکار خودشان، کار را -کارهای فرهنگی را- پیش ببرند، منافذ فرهنگی را بشناسند و در مقابل آنها، کار انجام بدهند ؛ آتش‌به‌اختیار، به معنای بی‌قانونی و فحّاشی و طلبکار کردن مدّعیانِ پوچ‌اندیش و مدیون کردن جریان انقلابی کشور نیست. نیروهای انقلابی بیش از همه باید مراقب نظم کشور، مراقب آرامش کشور، مراقب عدم سوءاستفاده‌ی دشمنان از وضعیّت کشور، و مراقب حفظ قوانین [باشند] ؛ این مراقبتها در درجه‌ی اوّل متوجّه به نیروهای انقلاب است که دلسوزند، علاقه‌مندند و مایلند که کشور به سمت هدفهای خود حرکت بکند.

در مورد مسائل دنیای اسلام هم باید عرض کنیم که زخمهای زیادی بر پیکر امّت اسلامی است ؛ مسائل یمن، جراحت بزرگی بر پیکر امّت است ؛ مسائل بحرین همین‌جور ؛ مسائل گوناگونی که در کشورهای اسلامی هست همین‌جور. دنیای اسلام باید به‌طور صریح از مردم یمن حمایت کند و از ظالمان و ستمگرانی که به این مردم -در روز ماه رمضان، در ماه مبارک- آن‌گونه تهاجمهایی انجام میدهند، اظهار برائت و بیزاری بکند، از مردم حمایت بکند ؛ از مردم بحرین و مردم کشمیر همین‌جور. ملّت ما میتواند پشتوانه‌ی این حرکت عظیم دنیای اسلام قرار بگیرد ؛ همچنان‌که ما صریحاً مواضع خودمان را نسبت به دوستان، دشمنان، معارضین، و مخالفین بیان میکنیم، دنیای اسلام [هم] -بخصوص روشنفکران، بخصوص علمای دنیای اسلام- بایستی همین شیوه را دنبال بکنند، صریح موضع بگیرند و خدای متعال را از خودشان راضی کنند، ولو دیگران و طواغیت ناراضی بشوند.

پروردگارا! به محمّد و آل محمّد توفیقات خود را بر امّت اسلامی روزبه‌روز افزایش بده. پروردگارا! به محمّد و آل محمّد ما را به وظایف خودمان روزبه‌روز آشناتر بگردان.

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ * وَ العَصرِ * اِنَّ الاِنسانَ لَفی خُسرٍ * اِلَّا الَّذینَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّالِحٰتِ وَ تَواصَوا بِالحَقِّ وَ تَواصَوا بِالصَّبرِ. (۳)

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

۱) رفعت، شادمانی
۲) سوره‌ی اخلاص ؛ «بگو او خدایی است یکتا، خدای صمد ؛ نه کس را زاده، نه زاییده از کس ؛ و او را هیچ همتایی نباشد.»
۳) سوره‌ی عصر ؛ «سوگند به عصر [غلبه‌ی حق بر باطل]، که واقعاً انسان دستخوش زیان است ؛ مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کرده‌اند.»